

کسر مالیات تکلیفی موضوع تبصره ۹ ماده ۵۳ و ماده ۱۰۴ قانون مالیاتهای مستقیم- منبع مالیاتی: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: ماهشهر	موضوع
---	-------

شماره: 4353/4/30

تاریخ: ۱۳۸۰/۰۵/۲۷

شماره و تاریخ رأی مورد واخواهی: 1379/08/23-4

مربوط به مالیات: تکلیفی اشخاص حقوقی

سال عملکرد یا تعلق مالیات: تکلیفی ۱۳۷۶

شماره حوزه مالیاتی: 21

شماره سر ممیزی مالیاتی: 2

اداره: امور اقتصادی و دارائی شهرستان ماهشهر

تاریخ ابلاغ رأی: 1379/09/19

شماره و تاریخ ثبت شکایت: 1379/10/14-4/30-8909

خلاصه واخواهی:

در اجرای ماده 251 قانون مالیاتهای مستقیم به رأی تجدید نظر به دلایل زیر و مدارک پیوست معتبر بوده تقاضای نقض رأی و تجدید نظر رسیدگی را دارد.

۱- در مورد مبلغ ریال مالیات مطالبه شده بعنوان مالیات اجاره هتل که به استناد تبصره ۹ ماده ۵۳ بخش املاک از مأخذ پرداختی بابت هزینه از دو اتاق هتل در طول سال ۷۶ مطالبه شده استحصال دارند صراحت تبصره مذکور مربوط به تکلیف مودیان در ارتباط با مالیات فصل اول یعنی مالیات بر درآمد املاک می باشد. در صورتیکه هتلداری به موجب بند ۵ ماده ۹۶ قانون مالیاتهای تابع فصل چهارم یعنی درآمد مشاغل می باشد. که مطالبه مالیات منطبق با قانون نمی باشد.

۲- در مورد مبلغ ریال مالیات مطالبه شده بابت هزینه اجاره هواپیما پرداختی به شرکت حمل و نقل هوایی به اطلاع می رساند شرکت جهت تهیه بلیط کارکنان با شرکتهای هواپیمایی قراردادهای جداگانه منعقد نموده است که شامل بلیط هواپیما (به نرخ مصوب) به اضافه ۱۰% بابت هزینه های جنبی می باشد. که این شرکت اصل مبالغ بلیط های فروش رفته را با تعریف دولتی و در وجه شرکتها پرداخت و مالیات علی الحساب موضوع ماده ۱۰۴ را کسر و در وجه دارائی پرداخت می نماید. آنچه از این رهگذر عاید شرکت می شود فقط ۱۰% بهای بلیط بعنوان هزینه های جنبی می باشد که شرکت نسبت به درصد مذکور علی الحساب مالیات ماده ۱۰۴ قانون را پرداخت نماید.

حال چنانچه اساس نظر ممیز عمل شده و نسبت به کل مبلغ ۵ درصد مالیات کسر گردد از وجود پرداختی دو بار مالیات موضوع ماده ۱۰۴ کسر خواهد شد که این امر وجهه قانونی ندارد.

شعبه پنجم شورای عالی مالیاتی با مطالعه و بررسی پرونده امر و ملاحظه شکوئیه واصله بشرح ذیل مبادرت به انشاء رأی می نماید:

رأی اکثربت:

نظر به اینکه هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر در خصوص اعتراضات مندرج در لایحه تسليمی مودی بطور مدلل و مستند بشرح ذیل:

اولاً- مفاد ماده یک و دو توافقنامه مورخ 1374/07/01 منعقده فی ما بین شرکت و صاحب امتیاز هتل و الحالیه آن مضبوط در پرونده (برگهای شماره 288 الی 290 پرونده) حاکی از عقد قرارداد اجاره واژ موارد مصرح در تبصره ۹ ماده ۵۳ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه های بعدی می باشد.

ثانیاً- در مورد قرارداد منعقده فی مابین شرکت یا شرکتهای حمل و نقل هوایی ایران (برگهای 280 الی 283 پرونده) مفادا از مصادیق ماده ۱۰۴ قانون مذکور می باشد، اظهار نظر و سپس مبادرت به صدور رأی نموده است. بنابراین به رأی مورد واخواهی بدلیل کفایت رسیدگی ایرادی وارد نسیت، و نیز از حیث مندرجات شکوئیه واصله موجی برای نقض آن مشهود نمی باشد. لذا رد شکایت شاکی اعلام می گردد

(در ضمن هزینه رسیدگی موضوع ماده 260 قانون مالیاتهای مستقیم قابل وصول می باشد)

غلامحسین مختاری

غلامعلی آبائی

نظر اقلیت:

صرفنظر از اینکه بدلیل عدم کفاایت رسیدگی به رأی مورد واخواهی ایراد وارد است چون با در نظر گرفتن مفاد ماده 182 قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفند ماه 1366 و اصلاحیه های بعدی، که کسانی را که مطابق مقررات قانونی فوق مکلف به پرداخت مالیات دیگران می باشند از نظر وصول بدھی یعنی پس از قطعیت مالیات در حکم مودی محسوب کرده است و همچنین با عنایت به حکم ماده 90 قانون یاد شده که در مورد مطالبه مالیات حقوق از پرداخت کنندگان حقوق حکم خاص داده شده است واین حکم درخصوص سایر مالیات‌های تکلیفی از جمله مالیات اجاره یا مالیات‌های موضوع ماده 104 قانون مذکور وجود ندارد.

بنابراین مالیات‌های تکلیفی از مکلفین به کسر آنها به استثناء مالیات حقوق قابل مطالبه نمی باشد و هیئت تجدید نظر بدون در نظر گرفتن مقررات فوق اقدام به صدور رأی مورد واخواهی نموده که بدلیل عدم رعایت مقررات قانونی معتقد به نقص رأی صادره می باشم.

محمد علی سعیدزاده

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب